

РЕШЕНИЕ

№ 17257

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1419** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба, подадена от Я. К. С., срещу Решение от 30.12.2024г., на Софийски районен съд, 6-ти състав, постановено по НАХД № 9536/2025г.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно без да се навеждат конкретни пороци.

Ответникът по касацията – началник група Териториална полиция „Подуяне“ при 05 РУ-СДВР, в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 207/26.06.2024г., издадено от началник група Териториална полиция „Подуяне“ при 05 РУ-СДВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба“

в размер на 1000лв., на основание чл.25, ал.1 от ЗООРПСМ, за нарушение по чл.2., т.4 от същия закон.

С обжалваното решение районния съд е потвърдил санкционния акт. За да обоснове своите правни изводи, въззивният съд се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция изцяло споделя приетата от районния съд фактическа обстановка, поради което същата не е необходимо да се преповтаря.

Законът за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия регламентира специален ред за санкциониране на извършителите на противообществени прояви при провеждане на спортни мероприятия. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ за извършени противообществени прояви по този закон, органите на МВР с полицейски правомощия съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания. Актът по ал. 1 се съставя до три месеца от извършването на противообществената проява /ал.2/.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Разпоредбата гласи, че противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в нахлуване на спортния терен.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години.

В конкретния случай от приетите с административната преписка писмени доказателства безспорно се установява, че касаторът е нахлул на спортния терен пред вратарската врата от страната на сектор „Б“. Нахлуването на спортния терен е определено като противообществена по смисъла на чл.21, т.4 от ЗООРПСМ. Такъв тип нарушения са от рода на формалните (нарушения на просто извършване), произтичащи от самото осъществяване на изпълнителното деяние, поради което не е нужно да е настъпил вредоносен резултат. Ето защо, след като има нормативна забрана за нахлуване на спортния терен (което се подразбира и от обичайните метални ограждения между терена и местата за публиката), то нейното неизпълнение във всеки случай представлява нарушение по смисъла на чл.21, т.4 от ЗООРПСМ. Съдът намира за доказано по делото, че Я. С. е извършил посочената в АУАН и НП проява, предмет на ЗООРПСМ и представляваща спортно хулиганство. Съгласно разпоредбата на чл. 29 ЗООРПСМ, за установяване извършването на противообществени прояви по този закон или на престъпления от общ характер може да се използват и видеозаписи и/или фотоснимки, направени при провеждането на спортното мероприятие. По делото са събрани достатъчно писмени доказателства, от които съдът стига до посочения извод, като в подкрепа на извода кредитира събраните писмени доказателства.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и като такова следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се

присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).

Воден от горното, Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2024г., на Софийски районен съд, 6-ти състав, постановено по НАХД № 9536/2025г.

ОСЪЖДА Я. К. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: